

Lovforslagets §§ 1—6 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Flæskeordning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1640).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 om midlertidig ekstraordinær Hjælp til Personer, der er omfattet af Arbejdsfordeling, samt til arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1601; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1583).

Formanden: Sammen med denne Sag behandles den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 vedrørende midlertidig ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1597; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1584).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Forinden Ordførerne taler, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det er min Hensigt, efter en i Eftermiddag sted-

funden Forhandling i Regeringen, ved anden Behandling af de to Lovforslag at stille Ændringsforslag til begge Lovforslag gaaende ud paa, at Bestemmelserne om, at der skal forelægges et Revisionsforslag inden 15. December, udgaar, og at begge Lovforslagene formuleres paa den Maade, at de udløber med 15. December 1945.

Dahl: Jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger til de to forelagte Lovforslag. Arbejdsfordelingsloven har virket efter sit Formaal: at fordele den Mængde Arbejde, der har været, imellem de Arbejdere, som normalt beskæftiges paa vore Arbejdspladser. Til Trods for Arbejdsfordelingsloven har vi dog ikke helt kunnet undgaa at faa nogen Ledighed, selv om man utvivlsomt har bemærket, at Arbejdsledigheden har været paavirket af denne Lovgivning.

Det forekommer mig, at den Tid, der er levnet den nye Rigsdag, der vil træde sammen efter Valget i Oktober, er meget kort til at gennemgaa og eventuelt revidere de Love, der nu forlænges indtil 15. December. Da man ikke kan regne med, at der vil være Mulighed for at opnaa Ændringer ved Behandlingen, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Boeck-Hansen: Jeg tror, man kan sige, at Arbejdsfordelingsloven virkede fortrinligt til at begynde med, og det var ogsaa en billig Ordning, eftersom de urimelige Skatter, man lagde paa de fastlønnede, viste sig at være meget for store, saaledes at de slet ikke blev opbrugt. Men efterhaanden som man spiste, voksede Appetitten, og ganske særlig blev Appetitten stor, da Lovanordningen kom og Arbejdsfordelingsgodtgørelsen blev sat op til $\frac{4}{5}$ af Lønnen. Efter den Tid synes jeg ikke Løven har virket saa godt, som den skulde; Intervallet mellem Arbejdslønnen og Arbejdsfordelingsgodtgørelsen blev for lille. Det viste sig mange Steder, at en Mand, der arbejdede f. Eks. 32 Timer om Ugen og altsaa gik paa Arbejdsfordeling 16 Timer, meget nemt kunde opretholde sin fulde Arbejdsløn, idet han arbejdede saa meget mere intensivt i de 32 Timer og saaledes alt i alt kunde oppebære en lige saa stor Ugeløn, som han havde gjort før. Navnlig satte Kvinderne meget stor Pris paa Arbejdsfordelingen. Der var for dem noget tiltalende i dette, at de fik nogle Timer ekstra til at passe deres Hjem, samtidig med at de kunde faa $\frac{4}{5}$ af Lønnen udbetalt. Derfor er jeg bange for, at Arbejdsfordelingen blev brugt lidt rige-